

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

NAAR FRUEN GAAR PAA EVENTYR

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**

Naar Fruen gaar paa Eventyr

eller

Den omtumlede
Pompadour-Taske

— Lystspil —

med

Hr. Carl Alstrup

i Hovedrollen.

Personerne:

Hr. Barilloc . . Carl Lauritzen.

Hr. de Fontain Carl Alstrup.

Fru Barilloc . . Else Frølich.

Nordisk Kunstfilm i 30 Afdelinger.

Afdelingerne:

1. Ægteskabets Glæder.
2. Manden skal til Generalforsamling.
3. Fruen keder sig.
4. Alene paa Eventyr.
5. En dristig Spøg.
6. Damernes Ridder.
7. Tillader De, Frue?
8. Præsentationen.
9. „Generalforsamlingen“.
10. Næstsidste Punkt paa Dagsordenen.
11. Opbrud.
12. Maa jeg ledsage Dem.
13. Brændt af!
14. Reserven rykker frem.
15. Den glemte Taske.
16. Søde Minder.
17. Dagen derpaa.
18. Pompadourtasken.
19. Hvor Fanden kommer den fra?
20. Et Visitkort.
21. — og et Brev.
22. Den skinsyge Ægtemand.
23. Hvor er min Taske?
24. Tak Skæbnel! hendes Mand.
25. En Boksekamp.
26. I Sovekamret.
27. Den frelsende Engel.
28. Jeg vil gærne have min Taske!
29. En smuk Opdagelse!
30. Forsoning over det Hele.

Hr. Barillok kommer ind til sin Frue. Han er i Kjole og hvidt. Naar Herr Barillok skal alene ud og er i Kjole og hvidt, ved Fruen Besked. Saa skal han til General-

„Næstsidste Punkt paa Dagsordenen“.

forsamling, og saa skal hun sidde alene hjemme og kede sig. Denne Gang skal det dog ikke være Tilfældet, siger Fruen til sig selv. Saasnart Manden er ude af Døren, klæder hun sig skyndsomst om og forlader Hjemmet. Over Armen bærer hun sin Pompadourtaske. Hun vil bare gaa sig en Tur. Maaske oplever hun et eller andet lille Æventyr.

Hun møder Æventyret i Hr. de Fontains elskværdige og elegante Fremtoning. Han inviterer hende paa Café. Hun tager imod Invitationen, men dermed har hendes Letsindighed ogsaa naaet sin Grænse. Da Hr. de Fontain ledsager Fruen ud til et Automobil, lader hun ham pænt blive staaende tilbage. Saa travlt har hun med at komme afsted, at hun helt glemmer at afkræve Hr. de Fontain

Eriindring. Detailler, som Navnet paa den Dame, der Aftenen i Forvejen har været hans Gæst, mindes han ikke. Og da han finder Pompadourtasken og i den Visitkort med Paaskriften: Lucie Barilloc, gaar han roligt ud fra, at Lucie Bariloc er Frøken og Navnet paa den Dame, hvem han for et halvt Døgn siden ved et Glas Champagne har svoret evig Kærlighed. Han skriver i indsmigrende Ven

En Afsløring.

sin Pompadourtaske, som han flot har slængt over den ene Skulder. Hun kører hjem, medens han trøster sig med en lille Dame, der ikke er saa streng i Moralen som Fru Barilloc. Med Cleo under den ene Arm og Pompadourtasken over den anden vandrer Hr. de Fontain til den hjemlige Wigwan.

Da han næste Dag vaagner, ør i Hovedet, staar Gaars-dagens Begivenheder som en udvisket Tegning for hans

„Hurrah — nu har vi dem!“

dinger et Kort til Frøken Lucie Barilloc og lover at bringe hende Pompadourtasken.

Brevet falder i Barillocs Hænder. Ogsaa han er træt. Generalforsamlingen har — skønt der kun var to til Stede og skønt der var Enighed om alle Punkter paa Dagsordenen — taget paa hans Kræfter, dog ikke mere end at han bliver i højeste Grad ophidset ved at læse Hr. de Fontains Brev til hans Kone. I sit Inderste moralsk oprørt

over Hustruens Letsindighed styrter han øjeblikkelig hen til den grumme Forfører for at kræve Hævn. Hr. de Fontain, der ikke forstaar et Ord af det hele, har Held med sig til at faa den indignerede Ægtemand indespærret i Soveværelset. Da Cleo derefter indfinder sig for at hente et Smykke, hun har glemt den foregaaende Aften, gaar han ud fra, at Cleo er Barillocs Kone og sender hende ind i

Den omtumlede Pompadour.

Soveværelset til Barilloc, der giver den lille letsindige Dame en venlig Modtagelse.

Imidlertid har Fru Barilloc savnet sin Pompadourtaske, og hun beslutter at aflægge Hr. de Fontain et Besøg for at hente Tasken. Hun indtræffer, netop som Cleo er blevet lukket ind til hendes Mand. Hr. de Fontain studser ved Synet af Fru Barilloc, men snart glider Taagen bort fra hans Erindring. Han ser nu Sagens Sammenhæng klart for sig.

Det er altsaa den sidstankomne af Damerne, der er gift med den rasende Ægtemand. Han lader Fruen kigge gennem Nøglehullet. Hvad ser hun? — Manden og en fremmed Dame i en øm Omfavnelse. Det er dog for galt. Hun lukker rask Døren op og griber sin **Mand paa fersk Gerning**. Med god Samvittighed kan hun spille Rollen som den Uskyldige, fra hvem Tilgivelsen maa komme. Hun er dog

„Vil Du saa være artig!“

ikke unødig streng. Ægteparret Barilloc trækker sig tilbage i god Orden, og Hr. de Fontain og Cleo falder i Armcene paa hinanden.

Det er en af de vigtigste og mest betydningsfulde
hændelser i det danske kultur- og historieforløb, at
det nu er vedtaget et nyttigt medlem af Det Kongelige
Selskab omkring 1900, der ved sin videnskabelige arbejde
kan tilføre en række nyheder og oplysninger om vores land.

POMPADOURTASKEN.

Herr Barilloc kommer ind til sin Frue. Han er i Kjole og hvidt. Naar Herr Barilloc skal alene ud og er i Kjole og hvidt, ved Fruen Besked. Saa skal han til Generalforsamling, og saa skal hun sidde alene hjemme og kede sig. Denne Gang skal det dog ikke være Tilfældet, siger Fruen til sig selv. Saasnart Manden er ude af Døren, klæder hun sig skyndsomt om og forlader Hjemmet. Over Armen bærer hun sin Pompadourtaske. Hun vil bare gaa sig en Tur. Maaske oplever hun et eller andet lille Eventyr.

Hun møder Eventyret i Herr de Fontains elskværdige og elegante Fremtoning. Han inviterer hende paa Café. Hun tager imod Invitationen, men dermed har hendes Letsindighed ogsaa naaet sin Grænse. Da Herr de Fontain ledsager Fruen ud til et Automobil, lader hun ham pænt blive staaende tilbage. Saa travlt har hun med at komme afsted, at hun helt glemmer at afkræve Herr de Fontain sin Pompadourtaske, som han flot har slængt over den ene Skulder. Hun kører hjem, medens han trøster sig med en lille Dame, der ikke er saa streng i Moralen som Fru Barilloc. Med Cleo under den ene Arm og Pompadourtasken over den anden vandrer Herr de Fontain til den hjemlige Wigwam.

Da han næste Dag vaagner, ør i Hovedet, staar Gaars-dagens Begivenheder som en udvisket Tegning for hans Erindring. Detailler som Navnet paa den Dame, der Aftenen i Forvejen har været hans Gæst, mindes han ikke. Og da han finder Pompadourtasken og i den Visitkort med Paaskriften: Lucie Barilloc, gaar han roligt ud fra, at Lucie Barilloc er Frøken og Navnet paa den Dame, hvem han for et halvt Døgn siden ved et Glas Champagne har svoret evig Kærlighed. Han skriver i indsmigrende Vendinger et Kort til Frøken Lucie Barilloc og lover at bringe hende Pompadourtasken.

Brevet falder i Barillocs Hænder. Ogsaa han er træt. Generalforsamlingen har - skønt der kun var to til Stede og skønt

der var Enighed om alle Punkter paa Dagsordenen - taget paa hans Kræfter, dog ikke mere end at han bliver i højeste Grad op- hidset ved at læse Herr de Fontains Brev til hans Kone. I sit Inderste moralsk oprørt over Hustruens Letsindighed styrter han øjeblikkelig hen til den grumme Forfører for at krave Havn. Herr de Fontain, der ikke forstaar et Ord af det hele, har Held med sig til at faa den indignerede Ægtemand indespærret i Soveværel- set, Da Cleo derefter indfinder sig for at hente et Smykke, hun har glemt den foregaaende Aften, gaar han ud fra, at Cleo er Ba- rillocs Kone og sender hende ind i Soveværelset til Barilloc, der giver den lille letsindige Dame en venlig Modtagelse.

Imidlertid har Fru Barilloc savnet sin Pompadour- taske, og hun beslutter at aflægge Herr de Fontain et Besøg for at hente Tasken. Hun indtræffer, netop som Cleo er bleven lukket ind til hendes Mand. Herr de Fontain studser ved Synet af Fru Barilloc, men snart glider Taagen bort fra hans Erindring. Han ser nu Sagens Sammenhæng klart for sig. Det er altsaa den sidst- ankomne af Damerne, der er gift med den rasende Ægtemand. Han lader Fruen kigge gennem Nøglehullet. Hvad ser hun? - Manden og en fremmed Dame i en øm Omfavnelse. Det er dog for galt. Hun luk- ker rask Døren op og griber sin Mand paa fersk Gerning. Med god Samvittighed kan hun spille Rollen som den Uskyldige, fra hvem Tilgivelsen maa komme. Hun er dog ikke unødig streng. Ægteparret Barilloc trækker sig tilbage i god Orden, og Herr de Fontain og Cleo falder i Armene paa hinanden.

-----oo0oo-----

FILMS-KOMPAGNI A/S NORDISK

COPENHAGEN

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.

BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

00000

DER POMPADOUR.

Personen:

Barilloc Herr Lauritzen.
Frau Barilloc Frau Else Fröhlich.
Herr de Fontain Herr Carl Alstrup.
Cleo, ein leichtsinniges Dämchen Fräulein Agnes Andersen.

Herr Barilloc erzählt seiner jungen Frau, dass er in eine langweilige Generalversammlung gehen müsste und deshalb wohl erst spät nach Hause käme. Frau Barilloc ist zartfühlend genug, um zu versichern, dass sie ihm glaube. Aber sie will sich auch nicht langweilen und lässt sich von ihrem Zöfchen so niedlich machen, wie eben nur sie aussehen kann, um ein Viertelstündchen nach ihrem Manne ein wenig auf Amors Pfaden zu lustwandeln.

De Fontain, der jeder hübschen Frau nachsteigt, hat sie von ein paar Ungezogenen ritterlich befreit und sich dadurch so in ihre Gunst gesetzt, dass er mit ihr soupirieren darf.

Seine rege Phantasie verknüpft bereits den verheissungsvollen Anfang seiner Eroberung mit dem verlockenden Höhepunkt eines galanten Abenteuers, sodass er um so mehr überrascht ist, als Frau Barilloc, die sehr wohl die "Grenze" kennt, das Auto besteigt, das sie zu ihrer Wohnung bringen soll und ihn nicht nimmt. Während er ihr noch bestürzt nachstaunt, kreuzt eine nette Kleine seinen Weg, die/
ihn für den anschrochenen Abend Ersatz verheisst

Im Hause Barilloc herrscht tiefer Friede bis der gnädige Herr am Morgen ein Brief de Fontains empfängt, der für die gnädige Frau bestimmt ist, und worin er ihr schreibt, dass er ihren Pompadour, den sie bereits vermisste, gefunden hat. De Fontain glaubt er gehöre der Kleinen, mit der er eine fidele Nacht verlebt hat, und da er darin eine Karte mit der Adresse der Frau

Barillloc findet, so dankt er ihr in einem beigefügten Briefchen nochmals für die schönen Stunden, die ihm - Cleo, die kleine Courtisane, bereitet hat.

Barillloc stürmt mit gespanntem Revolver zu de Fontain, der sich nur mit Mühe des Wütenden erwähren kann, bis es ihm endlich gelingt, ihn ins Schlafzimmer einzuschliessen. Da tritt Cleo als Retterin in die Tür; sie muss Barillloc bezeugen, dass seine Frau nicht bei de Fontain war, und man sieht durchs Schlüsselloch, dass Barillloc alsbald auch Cleos Reize zu schätzen weiss. Als nun der Diener Frau Barillloc meldet, die ihren vermissten Pompadour sucht, erklärt de Fontain ihr die Situation, lässt auch sie den bedeutungsvollen Blick durch das Schlüsselloch tun und die Folge davon ist die Versöhnung mit dem Gatten, der aus einem entrüsteten Kläger ein ertappter Angeklagter geworden ist.

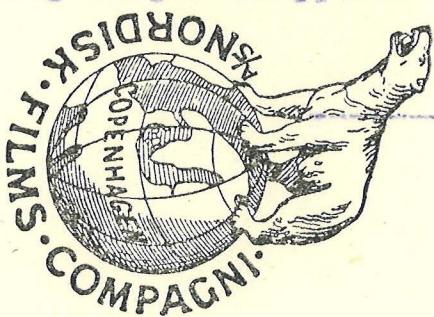
-----oo0oo-----

Berlin'sche Filmfirma, so dass die Filmfirma die größte Betriebsgruppe
werden kann. Die Filmfirma ist die einzige, die die gesamte Produktion aus der
Gesellschaft übernehmen kann, die
Buchdruckerei, Verleger und Verleihbetrieb ist.
Die Filmfirma ist die einzige, die die gesamte Produktion aus der
Gesellschaft übernehmen kann, die
Buchdruckerei, Verleger und Verleihbetrieb ist.
Die Filmfirma ist die einzige, die die gesamte Produktion aus der
Gesellschaft übernehmen kann, die
Buchdruckerei, Verleger und Verleihbetrieb ist.
Die Filmfirma ist die einzige, die die gesamte Produktion aus der
Gesellschaft übernehmen kann, die
Buchdruckerei, Verleger und Verleihbetrieb ist.
Die Filmfirma ist die einzige, die die gesamte Produktion aus der
Gesellschaft übernehmen kann, die
Buchdruckerei, Verleger und Verleihbetrieb ist.
Die Filmfirma ist die einzige, die die gesamte Produktion aus der
Gesellschaft übernehmen kann, die
Buchdruckerei, Verleger und Verleihbetrieb ist.
Die Filmfirma ist die einzige, die die gesamte Produktion aus der
Gesellschaft übernehmen kann, die
Buchdruckerei, Verleger und Verleihbetrieb ist.
Die Filmfirma ist die einzige, die die gesamte Produktion aus der
Gesellschaft übernehmen kann, die
Buchdruckerei, Verleger und Verleihbetrieb ist.
Die Filmfirma ist die einzige, die die gesamte Produktion aus der
Gesellschaft übernehmen kann, die
Buchdruckerei, Verleger und Verleihbetrieb ist.
Die Filmfirma ist die einzige, die die gesamte Produktion aus der
Gesellschaft übernehmen kann, die
Buchdruckerei, Verleger und Verleihbetrieb ist.

A/S NORDISK
FILMS - KOMPAGNI
KOPENHAGEN

BERLIN. WIEN. LONDON. GENOVA.
NEW YORK. MOSCOW.

BERLIN S. W. 48.
FRIEDRICHSTRASSE 13.
Telephon Amt IV 10191.
Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Le Réticule.

M. Barillet entre dans le boudoir de sa femme. Il est en habit, et quand M. Barillet sort seul en habit, Madame sait à quoi se tenir. Il se rend alors à une des assomantes assemblées générales, et elle sera réduite à passer la soirée seule à la maison. Cela l'ennuie la longue, et elle se dit que cette fois-ci il n'en sera rien! A peine le mari est-il sorti qu'elle change de toilette, et prenant son réticule sur le bras elle sort à son tour pour faire une promenade. Qui sait, peut-être lui arrivera-t-il une petite aventure. Et l'aventure se présente en effet en la personne de M. de Fontain, homme distingué et aimable, qui l'invite à aller prendre quelque chose avec lui dans un restaurant, à quoi elle consent de bonne grâce, mais c'est là tout ce qu'elle peut se permettre. M. de Fontain ayant hélé un auto, elle y saute lestement et part, laissant son nouvel ami un peu pénaud sur le trottoir. Dans son empressement de s'esquiver, elle oublie de réclamer son réticule que M. de Fontain porte sur le bras. Mme Barillet rentre sagement chez elle tandis que le séducteur désabusé cherche à se consoler de sa déveine en compagnie d'une petite femme dont la morale est moins rigoureuse que celle de Mme Barillet. Il lui offre le bras, et le réticule sous l'autre, il la conduit à sa garçonnier. Le lendemain matin en s'éveillant, la tête un peu lourde, il n'a qu'un souvenir confus des événements de la veille. Il ne se rappelle plus le nom de la personne avec laquelle il a soupé la veille, et en apercevant le réticule d'où il tire une carte de visite, portant le nom de Mme Lucie Barillet, il croit que Lucie Barillet est identique à la personne à laquelle il a juré, il y a quelques heures, un éternel amour en vidant un verre de champagne. Dans l'espoir de revoir sa charmante compagne de la veille il écrit à Mlle Lucie Barillet un aimable billet par lequel

il lui promet de lui rapporter son réticule le soir même, et ce billet tombe entre les mains de M. Barilloc qui devient furieux en le lisant, de l'apparente légèreté de sa femme. Il se rend immédiatement chez le misérable pour lui demander compte de ses actes. M. de Fontain qui ne comprend rien de ce qui se passe, réussit à enfermer le mari enragé dans sa chambre à coucher. Lorsque peu après Cléo vient chercher un bijoux qu'elle a oublié la veille, il est persuadé que c'est la femme de M. Barilloc et l'envoie le rejoindre dans la chambre à coucher. Que s'y passe-t-il alors? Nous le saurons tout à l'heure. A peine la porte de la chambre s'est-elle refermée sur Cléo que celle du salon s'ouvre pour livrer passage à Madame Barilloc qui s'étant aperçue qu'elle avait oublié de réclamer son réticule que M. de Fontain tenait à la main la veille au soir quand elle avait sorti dans l'auto, est venu le chercher. En voyant Madame Barilloc, M. de Fontain a un mouvement de surprise, puis subitement il se rappelle tout. C'est donc la dernière venue des deux femmes qui est l'épouse du furieux mari! Il a l'idée de l'inviter à regarder par le trou de la serrure de la porte de la chambre à coucher. Qu'y voit-elle? Son mari en train d'embrasser une incennue. Vite elle ouvre la porte, et dit à son mari toute son indignation. Cependant on finit par s'expliquer, et les deux époux se retirent, tandis que les deux amants se jettent dans les bras l'un de l'autre, ravis du dénouement pacifique de l'aventure.

A/S NORDISK FILMS CO.

COPENHAGUE

BERLIN.

PARIS.

LONDRES. NEW YORK. VIENNE. BUDAPEST. MOSCOW.

BARCELONE. SOFIA.

et de la vente.